

de Kapitler, der har vakt den største Opposition. Der staar: Forældremyndigheden over de fælles Børn tilkommer Ægtefællerne i Forening. Det er et af de Punkter, hvor det i ganske særlig Grad er påkrævet, at der sker en Ændring i de nu gældende Regler. Jeg skal minde om den Højesteretsdom, der faldt i Aaret 1900, angaaende et Tilfælde, hvor en Ægtemand havde sat sig i Besiddelse af de fælles Børn, havde skjult dem og deres Opholdssted for sin Hustru og havde paa enhver mulig Maade søgt at hindre hende i at faa Samkvem med dem; ikke desto mindre blev der givet Manden Ret. Højesteret slog altsaa dermed fast, at saaledes er den danske Ret. Nu er der gaaet 19 Aar siden den Tid; og det er i høj Grad magtpaaliggende, at vi faar andre Regler paa dette Punkt, og der vil heller ikke rejse sig saa megen Modstand mod selve Regelen, men der vil derimod rejse sig en Del Modstand imod Bestemmelsen i § 55 om, at det bliver Overøvrigheden, der i sidste Instans skal træffe Afgørelsen, hvis Ægtefællerne ikke kan forliges. Jeg vil nu med Hensyn til denne Regel henvise til Lovforslagets § 62, hvor der staar, at forinden disse Bestemmelser træffes af Overøvrigheden, skal denne foranstalte en Mægling mellem Parterne ved en eller flere dertil egnede Personer. Jeg synes, at denne Bestemmelse i nogen Grad afdæmper det skarpe, der kan være i Lovforslagets § 55; men i øvrigt er jeg af den Opfattelse, at Lovforslagets Regel er saa god, som den kan være. Man ser af Betænkningen, at man har haft under Overvejelse at gaa andre Veje. Man har overvejet Muligheden af at oprette særlige Domstole med Lægmand som Bisiddere eller at indføre Regler, hvorefter Parterne selv kunde vælge en Voldgiftsdomstol med en Øvrighedsperson som Opmand, eller Regler hvorefter der skulde vælges en upartisk og indsigtfuld Mand til at søge at faa en Afgørelse bragt i Stand, og man har ogsaa tænkt sig at henvende sig til Værgeraadene og udvide disses Rammer. Naar man imidlertid skal jævnstille disse Ordninger med den, som Lovforslaget har valgt, forekommer det mig, at Lovforslagets er den bedste. Jeg skal tilføje, at i Norge har man ganske vist ikke taget

denne Regel i § 55 med i den endeligt vedtagne Lov, men det staar i nogen Grad i Forbindelse med — oplyses der i Betænkningen —, at Retsanvendelsen i Norge gennemgaaende har været meget mere imødekomende overfor Hustruens Krav, og det staar ogsaa i Forbindelse med, at man i 1915 i Norge fik en Lov om Forældre og Ægtebørn, som i nogen Grad bøder paa Manglerne.

Der er i Betænkningen talt ikke saa lidt om, hvem af Ægtefællerne der skal vælge Bopæl; men det har ikke fundet Udtryk i Lovforslaget, idet man mener, at Spørgsmaalet her som Regel kun vil komme frem i Forbindelse med andre Spørgsmaal. Det vil f. Eks. kunne komme frem, naar der forlanges Underholdsbidrag. Da kan det blive nødvendigt at afgøre, om den ene Ægtefælle med eller uden Grund har ophævet Samlivet. Ligeledes kan det komme frem, naar den ene Ægtefælle fremsætter Fordring paa Børnene, eller naar den ene Ægtefælle paaberaaber sig Adskillelse som Grundlag for Separation eller Skilsmissekrav.

Jeg kommer nu til Kapitlerne V, VII, VIII og IX, der dels giver almindelige Bestemmelser om Ægtefællers Retsforhold og dels indeholder Bestemmelser om Formuen, om Gældsansvaret og om Ægtepagter og andre Retshandler mellem Ægtefæller. Disse Regler er saa udpenslede og saa omfattende, at det vilde føre for vidt, om jeg vilde fordybe mig i Einzeltheder her. Jeg vil med Hensyn til den Ordning vedrørende Formuen, som er truffet i Kapitel VII, henlede Opmærksomheden paa, at medens § 70 taler om, hvad der er Særeje, saa indfører § 64 et nyt Begreb i dansk Ret, det saakaldte „Gifteje“, og giver den Regel, at den ene Ægtefælle faar Gifteret til den andens Gifteje. Det bliver saaledes, at enhver af Ægtefællerne overfor Omverdenen staar som Eneejer af sit Gifteje, men Sammenhængen mellem de to Giftejeer kommer til at vise sig, naar der en Gang skal finde en Opgørelse af Boet Sted ved Skilsmisse eller ved Ægtefællernes Død. Saa slaar man de to Giftejeer sammen og dividerer med to. Man har tænkt sig andre Muligheder for Ordningen af Formueforholdet. Man har f. Eks. tænkt sig at gaa over til et gen-